

XIX.

registerzern
Andrey

Narodne pesni.

Zbral
Matica Rođe.

X Fantič je lodu steče vas,
Steče vas v ta sieko vas,
Čez tri vode, čez tri gore,
Čez tri zelene braonike.

Ircala ga je mrtvaška kost,
Mrtvaška kost, božja modrost;
Lemu jo je z leve noge,
Varagu jo je z desno roko.

Mrtvaška kost mu odgovari:
Zakaj me nujes, fantič si?
Tvoj očka že v peklu gore,
Pa bos tudi fantič si.

Predus bo jutri beli dan,
Ti bos že na pare sljav.
„chorem biv“ pred še kej bolan,
Moj oči so bili leto in dan.

Pa urica bije polnoci,
Fantič pa že bolan leži,
Tresla ga je mozelca,
Mozelca, sa suntemca.

Predno se je storio beli stan,
Fantje je bil že na ravnem djan.

Iz Dončala, poz. Ivanka in Frančiška Janežič,
dal mi jo je Ad. Juvan.

2 ^{m.v.i}
prim 2288-302 88 +

Mladi fantje so zgodaj vstali,
Svisle kose na ramo diali,
Če bo storil svet,
Bodo ili kosi,
Vsak svojo deklo gor budiš.

Fantje so res ljubezniivi,
Pa so ludi zapeljivi,
Škoruji gloucajo,
Ketne pucajo,
Da dekletam ^{bog} /dopadajo.

Delekla so res zapeljive,
Pa so ludi zapeljive,
Kikle šterkajo,
Lase krasijo,
Da fantom bolj dopadajo.

Zdaj je dekle zapeljana,
Že velkim ipotam je obdana,
Kamor koli gre,
Grece jo boli,
Ker zdaj dekle nis več ni.

Vsega lega so manca krivi,
Ker so mene okol' pustili,
Sem v šarijo šla,
I fantom plesala,
Sem nedolžnost zapravila.

Kaj je meni zdaj začeti,
Kemi je kar za ureti,
Nesrečna urica da,
K' sova se značila,
Sva nedolžnost zapravila.

Kakov prejšnja! Recen je tista kol č. 305.

3 Š. 8563

X Kamenek prav lahko se neviško nauči
Ker purgarji hodo po placu basei.
guse noht, samper štok,
Imet štajeris en mars.

Ancate, ancate,
I mel štajeris en mars, en mars?

V Kamenku za uči ne prijezd z vojsko,
Ža ſance inaſo iz brva mejo.
Gute noh h itd.

V Kamenku ſe Turka prav uči ne boje,
Ža ſance pa inaſo ſe stare meste.
Gute noh h itd.

V Kamenku ſo res prav zavber možje,
Širje ſo ſkup zvogli za en mernik rji.
Gute noh h itd.

Kot prejšnja! Ľadaji verga je pac: Ich
mölle ſteierischen Marsch; samper = zusammen.
ſchlaf = ſchlaff.

X Ljubi bratje, posluſaj te
mojga brata nili glas,
Kako on v jči' zdi kuje,
Ker ne more ſi nam na vas.
Moja poſta voda slama,
Spiga moja suhi kruh.

S. 7391

4

Bog me reši s temne Jane,
Iz vseh drugih nadlog.

Tam nič ſički ne pojejo,
Tud nič rojce ne cvelo,
Iſlučni žarki ſe skrivajo,
Belga dneva nimajo.

Dol čez vrhus lino glede
Na ſe plavi firmament,
Gliši drobne ptičke peti,
Delajo mu ſestanek.

Ko bi manica moja vedli,
Kak ſe meni ſe zodi,
Bi ne jedli, bi ne pili,
Žmraž bi ſe jokali.

Kot prejšnja! Prim. ono v mojem VIII. zvezku!

5

S. 7053

X oblaki ſo rudeči,
Ta kaj ponemijo?
Da vſi ſe mladi fantje
Na vojsko pojdejo.

Premenantna koſarna,

Premenantno pero,
K' je meni zapisalo
X soldatku ſlana.
Cesar je dal povelje
Ta mladim fanticam:
če le mi ſov z olejlo,

Tolik' ga morate.

Pride nedelo jučer,

X' je v cerkvi božja čas,
Yar pa po gmajinci
Yar pa po gmajinci ^{hodim}, Kakor ena divja žver.
Ker žalosten ta čas.

Yar sem se naveličal,
Ne bom se skrival več,
Yar pojdem tam v Kosarino,
Če prideš glich pod meč.

Kot prejšnje! Tretja kitica se tudi glasi:

Cesar je dal posevje
Do obri hbarja:
Če ga vlovit' ne morete,
Vslil' ga morate.

In čtoba:

Jubri so nedelja,
Bo v cerkvi božja čas,
Yar pa po gmajinci ^{hodim},
Ker žalosten tisti čas.

gl. st. 1645!

X 6 mrtv. januaria 1645

Ove let in pol soa se midva gimbila,
Kakor da bi zares v zakusu bla;

Al volja božja naj je razločila,
Sam Bog ve, kak' se lebi tam godi.

V nočnem času jaz ne morem spati,
Solež sečejo meni ig očij,
En mesec zvezde milo spregledujem,
Dokler me Bog na svet' živč' pusti.

V senčicah sva se midva hladila,
Sva slisala ličke presevati,
Sva vivela gozde zeleneti,
Sva slisala pastirčke vreskati.

Murla je, na veke je zaspala,
Kar mi je na svet' najljubše bilo,
Na urstvaški oder so jo položili,
Ž rožmarinom so jo senčali.

Ko kri in mleko ble so nene lica,
Kako premile ble so nje oči,
I zdaj so meri slovo podale,
V mojmu srcu več za občutiti ni.

Se cui trošt imam pod milim nebom,

harijo mater usmiljeni gospo,
če ona meni ne bo pomagala,
Ža me bo enkrat straino grevka surb.

Kakor prejšnje! Drugi zapis se razločuje od tega:

V. 3.: Kakor da bi že v zakonu bla.

V. 5.: V ponocinem času spet' ne morem.

V. 7.: Za njo bi šel, za njo bi dal življenje,

V. 8.: Spod sojga srca mojo dragu kri.

~~7 X~~ mvi.

"Ljuba ptička, kje si bila,
Kje si hladno raso pila?
Si majala vejice,
Pela sladke pesnice.

čer deveta Tam visino
M' si videla dolino,
Pred dolino mirna vas,
Tankaj čaka gles me ces.

Tam tajar mati me zibali,
Tam s tovarši se igrali,
Tam sem pro pesem pel,
Tam še enkrat bom vesel.

Kol'ko mesec si prelešela,
Dolgem času si odspela
Si do morja grekiga,
Kraja mi sovražniga."

"Čer deveta tam visino
Tam sem videla dolino,
Pred dolino mirna vas,
Tankaj čuli so moj glas.

Lesbra mi je jesič dajala,
Kak pa s petjem ji placičala,
Žato meni gori srce,
Ker si ljubi še žive.

Tankaj cvelje je zibalo,
Žale cveske obresivalo,
Tja kaj bom še ludil ſla,
Tankaj hočem bil' sloma.

Kakor prejšnje!

~~8 X~~ mvi. Š. prim 151
in 1296

oj tam na raoncu pelgi
Skoji en beli grad,
Ža gradam pa špecira
En začver ſlibar mlad.

Skor okno stoli gleda
Ena mlada junfrau:
„Le pojdi gor' k meni,
Ker sama sem doma.“

„Jaz bi iel že gor' k sebi,
Jaz se bojim gaspal.“

„Nič se ne boj gaspali,
Imam petelinčke tri.

„Ta provi mi zapoje,
K' je urca glik slaved,
Ta drugi mi zapoje,
K' je urca polnoci.

„Ta treki mi zapoje,
K' se dela beli dan, —
En mal' se dol' usled,
Na mojo desno stran,
Ta mi boj kaj poveral,
Kaj je vojaški stan.“

„Jaz bi se že usledu
Na svojo desno stran,
Ko bi za grivino vedu,
Ta sem tvoj fantič sem.“

„Prav žihet mi verjamem,
Ta sangar lebo imam,

Da v celnu rogomenter
Nobeniga ne poznam.

In kader boš vas prislu,
Na oknu najdes ključ,
Ž njim si boš odpiral,
Jaz bom prizgala luc.“ —

Moj fantič je prijezlu
Konjička beliga,
Na okence potrku:
„Dekle moja, si doma?“

Ko urca tri je odbila,
Se sre veseli,
Kaj fantič k meni vas pride,
Se mu žreb sreblica veseli.

Le pojdi gor' po številih,
Na oknu najdes ključ,
Ž njim si boš odpiral,
Jaz bom prizgala ključ.

Kakor prejšnje! Prim. 1296!

12.

„Kaj pa delas, dekla moja,
V zelenim gartelom,
Ali sejes drobne rožce,
Ali pleves majaron?“

n.v.i. prim 1283

8a X

„Taz ne sejem drobnih rožce,
Tud ne pleves majaron,
Taz pa rožce spiegledujem,
Ker jih nicala več ne boru.“

„Jutri pojtem v belo ljubljenco,
Ti bom kaku prstan zlat.“
„Kaj bodo pa namanca rekli,
Ker bom nosila prstan zlat?“

„Laj se jim prav lahko glajes,
Ta z ga najlla v gartelom.“
„Kdon bo meni učil lagati,
Bo ta velik sovražnik moj.“

„Ko b me učili manca moja,
Bili bi sovražnica.“

Kakor prejšnje!

Xg n.v.i. prim 2173-85 Y

„Zvedel sem nekaj noviga
Od mojega dekleta zaljubljenega,

13.

Ora si z bira drugiga,
Ža me ne mara nič več.

Po vodu se je sprehajala,
Ye drobne rožce nabiral,
Rozenkrov, nagel in rožmarin,
Iz tega si pušlek maredim.

Po vodu se je sprehajala,
Ye pušleček marezala,
Pušlek pa mora bit zelen in plav,
Moj fantič lo slavo jeman.

Tilo, tiko le tiko, ljubica,
Da ne bodo zvedeli manica,
Da ne bodo zvedeli drugi ljude,
Da nisi za moje srce.

Zdrava ostani, ljubica,
In svoja mehka posteljica,
Zdrava ostani dusja, telo,
Kene več k sebi ne bo.

Kakor prejšnje!

X 2173!

Solice mi dolgi gre,
Lrica izga gore,
Kocoj se le sem spoznal
Svojo dekle.

če bolj proti je,
Rajši me ima dekle,
Sklepala ruke svoje
okrog glave moje.

Sklepaj jih al pa ne,
Laj nisi več dekle,
Sinska zibala bos,
Jokala se.

Kakor prejšnje!

10 m.v.i.
m.v.m.
1684-90 X

Moj fantic v Lelovcu na trgu stoji,
Sam havlman že z njim govor:
"Kje pa imas si dojo dekle,
Da b' ona prosila za te?"

Moja dekle pa žaluje doma,
Ikor da od žalosti ne vrneje,
Naj le nareje al pa žive,

m.v.i. priim. 2011-26

če ga zibala bocu,
Laj ga ne bocu gastovj,
Tebe sožila bocu,
Dobila bocu bon.

Plačal bocu fajmošbra,
Simečbra, mejnarija,
Ti pa zibala bos
Sinka svajga.

Sinko bo v zibki spal,
Jaz bom na vakti stal,
Ti se bos jokala,
Jaz se snejal.

Laj memi nici za njo ni.

Dnarce za cerengo,
Puselc za šenkeno,
Kadar pa dnarce ponunal bos,
Po cerengo pisal bos.

Hribci vi, ponizite se,
Solince ve, povikrite se,
Da bocem videla ravno polje,
Kader moj fantic gre.

Kakor prejšnje!

11 m.v.i.
m.v.m. 2251-57 X

Vse rožce bocu pokrala,
Boms šopek naredila. gl. it. 2258!
Za mojga ljubga fantic,
Katerga bocu ljubila.

koj rožmarin se že surči,
K bo drugo barvo dóbnu,
koj fantic se pa veseli,
K bo drugo dekle ljubu.

Dekleta, ve žihov pojete,
Ker imate še runcičke zelene,
Ali jaz sem pa zmračaj žalostna,
Ker seca dala sem ga od sebe.

Fantje, vi žihov pojete,
Ker imate šopke zelene,
Ali jaz pa zmračaj žalosten,
Ker dal sem ga, dal od sebe.

Kakor prej ūje!

12 = Š. ded. Šanovič 137

Poglejmo pastirčke,
Ki volke ženo,
Vsak svojo kemi žolko
Čez name neso.

Lepo pojeto,
Se veselijo,
Volkli pa bodojo se.

Ni boljšega časa,
Kje gontka ponlar,
Ni boljšega časa,

Ko človek je mlad.

Vse je veselo,
K se je ogrelo,
Vsaka na such se deži.

Kakor prej ūje!

13 X vrs. prim 1746-9

Pod savskim mostom je voda šumljiva,
Prav za griso moj fantec že ladjo vesta.
Kaj m' je povedal prešimenjan broder:
"Če plavat ne znaš, ne hodi k gubcu vas!"

Bi Savco in Dravco preplavati znal,
Najlepšega dekkeda na Kranjskem bi zbral.

Kakor prej ūje!

K it. 1746!

14 Š. ded. abadijevo 110

X "Kako se je stara Špeva moživa?"

Stara Špeva je molisa,
Da b' moža že enkrat slobiva;
Da ji ne bo potreba spet
Po zimi nizgle kaure get.

Skor res bio vam so je tak,
Da mi ga njega drugi vsak.

Za mase dve je svete dava,
Svetega Antona je cukava;
Da bi jo uslisoov on,
Saj je čej zakon svet patron:
Svet Anton vam bio je tak,
Da mi ga njega drugi vsak.

Kakor veste, moja preuča,
To je živ dokaz in prica,
Kdor ga prosi za moja,
Dobio na vrste bo kar dva:
Preuči bio vam so je tak,
Da nima lacga drugi vsak.

Dolgo glej ni več čakava,
Zanrava in se jokava,
Ženin hmal pokrov je
Na ujeno majhno okence:
Ženin bio vam so je tak,
Da mi ga njega drugi vsak.

O prejuba moja Špeva,
Al se bova rejs ugeva?
Buk taku mi tam je djar,
Da bom v kamri toji spav!
krat ker leses bode tak,
Da zmognio bode skoro vsak!"

Vsa cefidna in vesava
Ja je kusenna, objeva:
Fantič zauber flesen mlad
Hi kostrčk z menoj grev bi rad!"
Kostrčk meva res je tak,
Da nima lacga drugi vsak.

Kpiva kiklo je flaneoo,
Širkano in drugo levo,
Špic bele v dve vrste
So ji od spoj ven gledale.
Smink od ipic je bio res tak,
Da nima lacga drugi vsak.

Rinkelj zoato za poroko,
Žibko novo, lepo široko;

Kjer sinček eden al pa dva
Na enkrat bosta jokava:
Cucelj kriiva tur je tak,
Da nima cugla saega vsak.

So balis že perpelali
In presice tri zaklali,
Štrukljo spekli celo kar
Ža lislega, ki jih lumi nad:
Štrukelj bio vam res je tak,
Da ga ne spete saega vsak.

Vofet bva je vam velika,
Koker se za svate ūka,
keh so imeli klarinet,
Ki šiplov volk je kar deset
keh je bio vam res pa tak,
Da piskat v njega ne zna vsak.

Vsi so strans bli velki,
Ko so Špevi kralj vželi,
Ker nosil ga vec ne sme,
Postava božja laka je:

Kralelj meva res je tak,
Da ga ne nosi drugi vsak.
O preluba naša Špeva,
Kaj sedaj bos' si počeva,
Kralelj si je dolil vzet,
Težava čaka te že spet,
Krij bos' nseva silev tak,
Da ga ne nosi človek vsak.

Prva noč je knav pretkoča,
Špeva greva - nič ni rekva,
Je hvaliva le Boža
Ža saega moža kerke,
kot je bio pa tur vam tak,
Da mi ga njega drugi vsak.

glejte, fantje in deklesa,
To je cela štorja sveta!
Ki vam prav, da noc' in dan
Sposluje vse zakonski stan.
Špas ker ima īden tak,
Da rot ga skusa človek vsak.

J. "Brioca" 10. XI. 1899. Podpisani je, J. D. Devoglab' in
je prisavljen, da je pesem, v gorenjskem narčiju.

95 s. 7066 op. red. oto

X Era, plička je prišla,
 Na vrh kosarue se je usevala,
 Ona nis poje, žongoli,
 Ja mlade fante gor budi.

 Mladi fantje, gor vstejajte,
 Era pisemce pisajte,
 Da očka in manice,
 Da soje sedre žalostke.

 Očka so na pragu stali,
 Pisemce so prebirali,
 Očka pismo prebera,
 Že manica niko zgoljio.

 Kolk noči je nisem spala,
 Ker sem sebe prenjala,
 Kolk noči pa še ne bau,
 Ker sebe vidla več ne bau.

 Za jedno majo bau še dala,
 Da se bo za sicka brala,
 Sinek bo na vahti stal,
 En maošnik bode majo bral.

 Ljubi starci, ne žalujte,

Saj je tudi Marija dala
 Snogga ljubega sinu
 Bogu Očeb nebeskemu. dgl. 1834 januar
začetki!

Iz Domžal, pov. Ivantka in Franciška Janežić.

X 16 nov. 5.
 Stoji, stoji, tam grad stoji,
 Moži se lepa grajska hči,
 Ko rojica izmed vrelja je,
 Nevessa med dekleti je.

 Pod gradom je kapelica,
 Kapelca božja celica,
 Kapelco kruča glad altar,
 Pred njim pa zaročence par.

 Poročil jih duhovnik mlađ,
 Duhovnik mlađ, redovnik mlađ.
 Na veku srčna & bodila,
 Po enem potu hodila!

 Ta živi željenje vas,
 Če ne trpi trpljenje vas,
 Sam Bog, sam Bog nad manj vas,
 Kaj nekaj nis teži vse."

Pred njega pokleknila je,
odpuščanja ga prosila je:
„Častiti oče Vladimiř,
Jaz vas povabil na svoj pivo.“

„Jospicam jimi pa to ne gre,
Berač vas gledali ne sreć,
čak nisem bil li mar nikdar,
čemu bi bil taj svab sedaj?“
Ko en pogled na njo je djal,
Potem se v sanestan podal.

Kakor prej boga! Ladijih duh vergoo pevki
nista verklj.

17 ^{m-r3.} X

O si gubca gubca moja,
O si gubca gubca te,
Kakor časa gubis mene,
Tolko časa jaz tebe.

Jaz sebe vedno bao gubila,
če mi boš ti preostal,

Nikdar se ne zapustila,
če ne boš si drugo zbral.
Jaz si ne bao drugo zbral,
ker te gubim tak sreća,
vedno sebe budem gubil,
ker nadlep obraz tako.

Pela neka nora ženska pri skri gubljenske morisnice.

18 5.7.1993

Sveti masa se je brala
Na zeleno hroniku,
Svodaška banda je ipilala,
čki smo pa v logarji bli.

Prva kugelca prileta,
odbila m je desno roko,
Jest na ves glas zaoprijem:
„Jesus, Marija, kaj pa bo?“

Druga kugelca prileti,
odbila m je desno nogo,
Jest na ves glas zaoprijem:
„Jesus, Marija, kaj pa bo?“

Tretja kugelca pleteki,
obila mi je levo roko;
Jest ---

Četrtka kugla pleteki,
obila mi je levo nogo;
Jest ---

Iz Podkraja nad Lipavo, pov. Složnjik Kobal.

19 m.v.i. priim 1937-40

Nasa chicka, nasa Frančka, X
Nasa črna kuharca.

Jest se pa uženil kom,
Pa se na dom na kom,
Ké preke bel Lubljan,
Ker so bishke vode.

Iz Depale vasi pri Tržinu, pov. Št. grčar.

Peti verk se glasi hudi:

Ké tja za Lavo. gl. 1937!

20 m.v.i. priim 1855 X

Naj vzame se vrak petelinčka,
Ké je no mes prezgodaj zapel.
Fantje le gori ustajajte,

Vrah svoji desnico podajte.

Če bodes si sin ka rodila,
Ne pusti mu gori ti grast,
Te ne bodo po svetu vanemu,
Kot moram zdaj tudi le jaz.

Če bodes pa čerklo rodila,
Ne pusti ji gori ti grast,
Te ne bodo k nji fantje hodili,
Kot hodu sem tudi jaz k teb.

Iz Podkraja nad Lipavo, pov. Složnjik Kobal.

V.5-8 so ni uspel spomniti pri pov. Gl. St. 1855!

X

21 m.v.i. priim 680-97

Solvec za goro gre,
Sinek je žalosten.
Kaj na bio žalosten,
K mora na vojškojet.

28.

Kugelca perleti,
 Fantič pa vobleži.
 Marija pa nimmo gre,
 Prime ga ga roke:
 „gori ustani, mladci mlašenči,
 Pojva ga Jezusam?“
 Kam pa je Jezus še?
 Jezus v Jeruzalem.
 Judje ga isejijo
 In ga sed majdejo.

Iz Podkraja nad Vipavo, pov. Sl. Kobal. Gl. 680!
 Vsak vez se ponavlja.

22 mrs.

Sov bom kje men brišafa,
 Oh tam stoji na lipici,
 Na lipci zeleni,
 Oh tam me čaka ljubica,
 oh ljubica moja.

Iz Podkraja nad Vipavo, pov. Sl. Kobal.

29.

X 23 Presmenstrans dečve,
 Kako si si fajn,

Kostala si me kaj:

Le' no rincico jemam,

Le' listo jeb predam,

De kupins libei vince jen bokav.

Iz Podkraja nad Vipavo, pov. Sl. Kobal.

Kapi iš pakem vince za žnorico, ki teles,
 rutico.

24 s. 6966

X Zagonski zvonovi
 Prav nito pojo,
 Ker fantič pa jemlje
 od dekkica slavo,
 oh jemlje od dekkica slovo.

oh jemlje slovo,

Tam Bog ne kako,

Ker nazaj ga vec ni kolar ne bo.

Öka in manca

Prav jaloštri so,

Ker vido fantiča,

Preoblečeni so.

Problečni so,
Na vojsko grešo,
Ter nazaj jih ni kdar več ne bo.

Iz Podkraja nad Vipavo, pov. Sl. Kobal.

25 5.6925

Dejelco ješ moram pustiti,
Od nje se moram ločiti,
Jaz grem, jaz grem
Od moje dejelice prec.

Mojo ljube moram pustiti,
od nje se jaz moram ločiti,
Jaz grem, jaz grem
Od moje ljubice prec.

O manico moram pustiti,
od njih se jaz moram ločiti,
Jaz grem, jaz grem
Od moje manice prec.

O brata jaz moram pustiti,
od njega se moram ločiti,
Jaz grem, jaz grem
Od mojega brata prec.

Iz Podkraja nad Vipavo, pov. Sl. Kobal.

"Delaj, delaj, dekla pušljec." C.

26

K 1612! m.v.s. janu 1612-17

X "Kaj si lubca takaj delas"
Na zelenmo travniku?"
"Kaj na res, da rožce plesev,
Da si pušljoč k nardins?

Pušljoč si bani nardila,
S črnu žido ga bani povila,
Te d ga na bo burja vzelva.

Nemške frajle te bojo spravale:
Kje si si ta pušljoč slobiv?

Al g ga najdu, al g ga vklpu,
Al si ga je dooja luba šenkala?

Jaz ga nisem najdu in ne vklpu,
Ker ga je moja luba šenkala."

Iz Podkraja nad Vipavo, pov. Sl. Kobal.

X

27 m.v.s. janu 2044
Teklica v ostiču rože sadli."

K ist. 2044!

Lubca na zelenmo vrbu stoji,
Fantič pa nimre gre, senesi se k nji:

„Trgej mi rožice,
Delej mi pušček,
če si še lubca moja!“

„Že zdavno rožice nabranje jemam,
Pušček bi delala, pa ga ne znam,
Žide kupila bom,
Pušček nardila bom,
Le pridi, le pridi drev fantič sam poj!“

Oh komaj sem čakao, da stane se mrak,
oh teku oh teku pod vokence stat;

„gori vstan lubica,
glej, kako soč lumen,
še belj takor sonček po dnev.“

Lubica mui noč gori vslajat
In mui sur noč puščka dat.
Oh tiko bod, lubica,

Saj se bes' še jokala,
Jaz pa ko fantič snejam.

Zahko noč, lubica,
chen pa ov kevdra kluc,

Piv ga brem elo noč.
V Podkraju nad Vipavo, pov. Ml. Kabel.

28

mi. junij 1788-98

Moj očka ina kojnička dova,
oba sta lepa ženselna. X st. 1788!

oh jest bom prosil jeniga,
v Lublanu jezdil ga.

Kojnički pod okencam reggeda,
Lubca po īseugah dol cepla.

Kojnička dela v štalcu,
oh meni v stetlo kamercu.

Kojnički dela vovska, ina,
oh meni pa, kar sama jo ma.

Kojnički odela s kockama,
chen je pa s krobercam.

Kojnički dela frisne vodke pik,
chen pa roleči ličce lubit.

Kojnička je popucala,
oh meni ^{ne} je poljubila.

Takor prejšje! Za vsakim drugim v. stoji: Tidragljibljala!

29

n.v.s.
eno dekle sem nečov,
Ta reta redeča,
Pred menoj jo je trax,
K me je lubla nečov.

z Podkraja nad Vipavo, pov. M. Kobal.

30

n.v.s. petma 835-42
Bolna Gabica nescje. A.

Mam, mam, manica,
Kje je naša Johanca?

Naša Johanca bolna je,
Pri nprimo rečku zdravja mi:
Skr deklici pridejo,
Johanco lepo okučajo.

Skr fantici pridejo,
Johanco pogrebu nesejo.
Na božljuf jo prenesejo,
S črnu ženijo jo zagrebajo.

Usmiljen Jezus ji bo zdrobo tral,
Vstakla las pokonci stal.

z Podkraja nad Vipavo, pov. M. Kobal.

~~Xav~~

Ni ga lepsiha na svetih,
Kakor je ta ledik stan.

Usmiljena Žefka,

Ti si uzmiljenga srca,

Lj. farsnice pomorila,

Iz Gubljance krepala.

Zabri zjutro ob deveti urki

Bos selana z mesta von,

Dosti ludstvo se bo spomvalo

Na visoke gavelce.

z Podkraja nad Vipavo, pov. M. Kobal.

-31 i. 6822

Vl. Gabi prijashi in znauci vi vse,
Podajte mi vase sa prave roke,
Podajte mi vase sa prave roke,
Če se vidimo še kolaj al pa ne.

Očka in manica olva mila serca,

oh Kolkarab seu fantič razčelil obe,

Pozivim jesi vaji: odpustila rei vse,

Saj vas prosjo kud moje solze.

Če me krogla zatrene v to moje serce,
oh kri mi zalijk keravne selje,
Al pa še pojščev u reaci špital,
U veljo božjo se bokščev udal.

Ko pa jaz prisluh nazaj Korenjak,
Al pa še prisluh po Bergljah sronjak,
če pa jaz prisluh korajžen, vesel,
oh kako bon zavriškal zapel.

Male vasi pri Ljubljani, zapisala charija Pavlič. To in naslednje pesmi iz male vasi imajo iz male knjižice, ki je naslovana na tri imena: Marija Pavlič, Anna Jakopič in charjata Podjed. Ker je pa pisava skoraj povsem Marije Pavličeve, mislim, da sta oti dve pesmi le pravili, ali se iz kakega drugega izroka zapiseli v zvezček.

32

Bon šel nov planinice A.
X 1977! mvi plan 1977-82

Ta bon ū na Triglava,
Triglava, Triglava,

Ta bon ū na Triglava,
Na visoke gore.

Tam ga gor bon gaslikov,
Zaslikov, zaslikov,
Tam gor bon gaslikov
Zagonske zvoné.

Zagonski zvonovi,
Zvonovi, zvonovi,
Zagonski zvonovi
Prav milo pojo.

Ta zagvino ni gubo,
ki gubo, ni gubo,
Zagvino ni gubo
K pogrebu neso.

Oh le maj jo nesjo,
Nesjo, nesjo,
Le maj jo nesjo,
Le maj jo nesjo.

Saj delj jo ne bojo,
Ne bojo, ne bojo,

Lej delj jo ne bojo
Ko v čerco žemeljo.

Zvonički bami pustil,
Bomi pustil, bami pustil,
Zvonički bami pustil,
Kropisi pa ne.

Škrofile jo bojo,
Jo bojo, jo bojo,
Škrofile jo bojo
Solgice moje.

Na sedi groba sta,
groba sta, groba sta,
Na sedi groba sta
Pa pustoba alva;
Pa je i, pa je a,
^{Pa je!} ^{na je!} Pa je ljubca moja.

Kakor prejšnja!

38

5.6063

"Pozdravljica."

Bogek je pa ustvaru
Žemeljo, žemeljo,

se po-
novi!

Bogek je pa ustvaru žemeljo.

Tam za goro, Tam za goro
Škerjančki, škerjančki,
Škerjančki nam pojo.

Škerjančki so veli,
So bili veseli,
Ža gorooo, ža gorooo
Škerjančki pojo.

Kakor prejšnji!

X

Bogek je pa ustvaru žemeljo.

Tam za goro, Tam za goro
Škerjančki, škerjančki,
Škerjančki nam pojo.

Škerjančki so veli,
So bili veseli,
Ža gorooo, ža gorooo
Škerjančki pojo.

Kakor prejšnji!

34 = s. dod. poborne XIII. 63

Marija, k tebi uboge reve
chi zapriščeni vriječci,
Objektivi okoci Eve
Odoljni solz zdi hujec.

Ramov slavček k tebi zletil,
Teb na glavo venček spletil,
O charija īmaruica,
Si lepota majnska.

O charija īmaruica,
Si lepota majnska,
Prelep je majnik mesec toej,

X

Povijas venček krasni svoj,
Ker je slavček h sebi zkel,
Ti na glavo venček splatal.

Kakor prej ūje! Druga kitica je pisana
z druge roke.

35 s. 6955 v.

X Še fantič še konaj star asemnajst let,
Še cesar me toče sololatam imet,
Kako bem soldat,
Še fantič premlad,
Ko morem še gverca deržat.

Očka in manica, dva mila srca,
Oh kolkrat ſeu fantič razgalil oba,
Prosim jeb vaj: odpustita mi vse,
Laj vaj proujo tur moje volge.

Očka in manica prav žalostna sta,
Ker vickta fantiča preoblečeniga,
Preoblečeniga, zavarovaniga,
Ta vojsko pripravljeniga.

V košarno ſeu stopil karajzen, več,

Še gviršek zagledal, ſeu jekat zacet.
Ni kaj ne žaluj, ej fantič ti moj,
Le rajšči georisnikaj zapoj!

Kakor prej ūje! Prim. zaradi druge kitice str. 35,
zaradi tretje str. 29.

36 niv. prim. 1296 - 316

X Kak je vojaški stan.
X 1296!

To urca škr obije,
Sreč se zveseli,
To moj ſocel k meni vas pride,
Te sabelca svetti.

To pa v cimer stopi,
Pogleda me očtro,
Jaz hitro gon postkocim,
Podam belo roko.

Le k meni se dolgi vedi
Na mojo tevno stan,
De bos en mal povedal,
Kaj je soldatški stan.

Jaz bi se že usedel

Na tojo desno shrav,
Ko bi za gvinio vedel,
Ta sev toj ūcel sam.

Žiher ni verjameš,
Ta si ti ūcel sam.

Kakor prej ūje!

~~37~~

nrs. pism 1281-4

Oprezno dekje zavne iz kusnijavca.

X 1281!

Po cesti pa pride en jageriček mlad,
In vidi to Katerco v garkelju staj:

"Katerco, pojdi sem, saj ves, kaj bjež rad,
To rojico moras meni dat."

Katerco se mu pa en mal nasmeji.

In jageričku tako rogoj govari:

"Ta rojica zdaj še ža vtergali s mi,
Ker zdaj še narlepsi ceste."

Po cesti pa pride drug jageriček mlad,
Začel jo to Katerco s oklepom klicati:

"Katerco, pojdi sem, podaj mi ti luc,
Ta bos' vidla, kak semna je noc."

"* Prav rada bi jo dala z veselja serca,
A lampic je škoda, ki je čisto nova,
Bi znala nesreča priajmati se,
Bi šej bee podrobile se.

Ker slošskrat sem čula od starih ljudi,
Da iz posojilam nič dobroga ni;
Posodila sem jo, dobila sem jo,
Da do smerti jo pomnila bami."

"Prav je."

Kakor prej ūje! Prav je pač odgovor, ja
gerčkov.

~~38~~

nrs.

X To dve al tri so zbrane, vičil pa še vec,
Ta imajo late vrake, da jih ni za igrec.
Ta pa gun bo fantič moj, oj ker bo meni
bol po vol,
oh ker mi večkrat pili dā, ne bom pogeb-
la ga."

Pred ūpegu se ustopila, sičuje si late,
Ta gviraj se še gleda, oh kaj da ji fale.
Ta zadri firkete že zvonii, da večej ne-
to jemudi,
Da le stobi ta zadri križ, ta drugi me vse
v ub pis.

Ko sveta masa mine, ta perva ven leti,
 Tam svojga lubga vid, za prec nagoovisi:
 "Prejubi moj ĉe sva ŝe kej, le pojdi, za gla-
 žek viuca alej,
 Da bon s saloj v starjico ŝla, da bova
 nila gov."

Cigare si kupuje in glate perstand,
 Da loje zapeluje nedolžne dekliso,
 Io gasi hodi seen ter tje in misli, bogve
 kaj da je,
 Pa desktikrat je tak berač, da nima
 svojih klac.

Kakor prejonte! Pisava je druga kaj navadno
 in se da komaj razbratis.

39 nivs.

Ravuo polnuoci je blo,
 K je dala dekle mi slovo.
 , heue pa serce boli,
 K mi uržak ne povas.

"Kaj bon uržak pravila,
 Pa soj serce žalila,
 Ti ĉe bil zaveržal prav,
 Pa ĉe inue serĉet zdrav.

Imela sem enga fantiĉa,
 Pa vzelis so k vojkanz go,
 Ĉejej pa ni nobenga vici,
 Nobenzer nec tak zavberga.

Ti dalec maſiroo bos,
 Pa name li pozabil bos,
 Ti bos drugo dekle gbral,
 Pa men bos slaveco dav.

"Dekle, ne goovi to,
 Lij so nikoli res ne bo,
 Ĉelet drug besedo dum,
 Ĉatke pa serce insau.

Dekle kaj li goovis,
 Da fantov niĉ nec ni lepik."
 .. Fantov je se slas lepik,
 Pa ja me nobenga ni."

"Ĉe pa ja te nobenga ni,
 Pa zber si enga drugga li,
 Kjer je tel najbolj niĉ,
 Ĉe noĉes mene nec."

„Jez pa sebe rada imam,
Slovesa li pa še ne dám,
Če s pa li še fantič moj,
Pa priši k meni še uocij!“

Kakor prejšnje!

~~40~~

mis.

Zdaj novelem prvo cvetje,
ki prot nama se bliscii,
časi so pretekli naiste,
Le podajva si roke.

Zdaj bo prisla nra skita,
ki bo treba se ločit,
Jesus roko si podati
In ljubezen pozabit.

Jast tega nisem kriva,
kar jeziki govore,
Laj li nisem niti skrila,
Le podajva si roke.

chita luna se je skrila,
jes jo že ne vidim več,
chidra se bovar ločila

In se me bava lubila več.

Akoravno kleri krah
Grečajo najne se oči,
Se pa lahko v stran pogledata,
To pa lahko se skri.

Za te je še doob veselja,
Na tem svet pri hranjenju,
Za me pa mi cvetja robenja,
Da bi ga jaz pogledala.

Na tem svetu je še doobi cvetja,
chorebit še zmeraj več,
Ali za moje reono serce
Je že preč.

Moje serce je oddano,
Kamor je namenjeno,
V globoko seruo jaro,
Ta mraj bode hranjeno.

Tvoje serce je nevesto,
Moje tebi je odkrito,
Ti drugo zbiras si nevesto,
Le prav gresla moj ti bo.

Ždaj pa budi prav lepo pozdravljen,
Ti in svoje lepe oči,
In svoje lepe ustva,
Ki jih slišati ni več.

Ždaj se midva ločiva
Kakor duša iz sveta,
Brez zamere ostaneva
Nek do groba črniga.

Rosnina lepa je ljubezen,
Ako dva se ljubita,
Pa se hujši je bolezem,
Ako se zapustita.

Ko v grob me bojo včali,
Sporovi se sur si na me,
Enanci bodo gajikali,
Hollo ko sur soje gre.

Ždaj si svojo sestru roko podam
In ti za slavo zmiraj dan,
Ker od meni si zapuščen prijatelj ti,
Ker jaz venu, da moje srce za te mi.

Preklet pa soj zapelio jezik,
Da se mi ne mogel prej nositi,

To sem jaz zarela s seboj govorib.
Ker je sram,
Ko se poznam,
Chi je žal,
Ker imam las na glav.

Nesrečen je bil tisti čas,
Ko sem te spoznala jaz.

Lahko noč bi si nosčila,
Pa je že vje slovaj beli stan,
In takto si nosčila me bani.
Ti si bil v moje srce zapisan,
Ždaj pa si venu zbrisani.

Kakor prejšnje! Ker te kilice v tej pesmi so
v obliki risuna in se dvigi vse skup. Na-
slodljeno je: „Ožalejne mojega srca.“

41 s. dod. stem. 212 in 88

X Vse dekleta so se smejale
Deklice goricevoste,
Ker so aijezusovarje štemale,
Ždaj so jih pa vite vse.

Vsaka lastela ga je mesti,
Naj bo reben al bogat,

Vsaka mora ga imeli,
Naj bo fličar al hval.

Vse so lasti naini podrasti
Korenje, repo, sadje ose,
Sami krompirja niso mogli,
Ker ga namiro počre.

Kje so, kje so naši ljubi,
Tisti ajzenponarji,
Kjer so nas zapestjali,
Da uromimo svetka zibati.

Iz Šmarskega okraja pri Ribnici; prepisal
sem jo iz zvezka Ele Žerman.

42 i. 8303

Devica ni starca še sedemnajst let,
Po fantil mi je obnača pogled,
Nori kakor sice in nimam nicio,
Je taka bolzen, k' se klice gubez.

Iz zvezka Ele Žerman. odgovor, ne vem.

i. 4677 — 43

X voice so odjal,
De bojo koklo predal, Pa je pičela j' no',
De dohčes ne bo.

Iz Domžal, pov. Aut. Juvan,

X. Prav', manca vas poprasjam,
Kje varša hicerka spi." ^{nrs.} ~~43a~~ junij 1864
"Tam guor na jomcem začet,
K' na mores si da ne."
, Jas bori pa pleso skrem,
Boru iškorince dol djan,
Pa bori prav tiko hodoč,
Da bori poči lubeč spau."
"Le libro se olprau,
Da manca ne zverlo,
Pa juter večer pridet,
Ker jih sloma na bo." Kšt. 1864!

Iz Domžal, pel Adelj Žodina.

44

Prav njen se īndič zodi, ~~X~~
Če ga bri večera ni,
Koko b' se īndič bo',
Če b' ga nikol ne bo.

Iz Domžal, pov. Aut. Juvan.

53.

~~I~~mo mladi vojaki,
Kam nici ne fali,
Ker cesar preblagi
Denar nam deli.

Če glib smo monaki,
veseli smo mi,
nas cesar oblači,
nas vratko časti.

Če puška na stani
nas močno baci,
Toričter na runci
nam lepo stoji.

Ne smemo žalati,
če nas hrbel boli,
Imo korajžni vojaki,
Na vrtačib mo šli.

Iz "Brioca" 30./X. 1901. Podpisau mi mi hč.

46 ~~X~~ niv Š.prim 833

gl.str.68! Pa zakaj b ne bla vesela,
Ker man v hči mojskres,
Ker mi dela, ker mi ſivo
Lepo novo kikklo.

Nic predolgo, nic prekratko,

45 = i.dod.vojške A 80
Res včasib smo trudni,
Kam spauje diši,
Al puščka na runci
Kam spal ne pušči.
Če ni puščka na runci,
Se nam dobro godei,
Ležimo v košarci,
Pa dekleb nam fali.
Čepav smo zmarlanci,
V košarci nas ni,
Imo pri Gibici zbrani
Kam gibecen diši.

Naj boljša je Laka,
ki v hči leži,
ki okro odpira,
če uster pušči.

53.
Saj ne bau plesala v njii,
Sam bau tamkaj v grobu spala,
Kirus bau počivala.

Pa zakaj b ne bla vesela,
Ker man v hči x hči ūstarija,
Ker mi dela, ker mi ſivo
Lepo nove ſolnike.

Nic predolgo, nic prekratko,
Saj ne bau plesala v njib,
Saj bau tamkaj v grobu spala,
Kirus bau počivala.

Iz Gomjal, zap. At. Juvan, pov. Andreija Janežič.
Pesem se pojde pri mrljicib, in se nasičajo
se drugi predmeti, katere ima mrtvec na sedi

47 niv Š.prim 1522-30

~~X~~ Krt. 1522! Haj si je znislu nas Kaj gar nas Kralj,
Nas presvitti cesar, nas presvilli cesar.

Jet savženk fantico je skupaj na krov,
Ta dušbu, ta flutu, ta zdroberške uše.

V grasicu na placu jih muškarib uči
Iz želostnim rečam, iz solz nim očini.

Oh, fantič si moj, al greu žihem & leboj?
Znam ūivab, znam štrikab, znam prali lepo.

Oh, dekla li moje, ke ostani doma,
Ped krajcajcev inam, pa jih za te ūpendam.

Naj bo za vecerjo ali za Kosiv,
Te en Krajcar fali, za vecerjo vec mi.

Iz Domžal, zap. Arh. Juvar, pov. Am. Janežič.

48

nivo
prim. 1592-610

K. št. 1592!
glede Konca
gl. 1620!

Dekle, dekla, delaj puščec
za to raj zo žalostno!

"Jaz ga bokov že naredila
Z rožmarina slovenstega.

Na klobuk ga benc pripele
Z eno glato knofelco,
Da t'ga ne bo burja ozela.

Kadar boš si des vandras išč.
Te bjo Šlajarke vprašale,
Kje se tak lep puščec dohiov."
"chen ga je dala ena Slovenska,
Meja prva ljubica."

O prešerniane Slovenske,
Da tak daleč slavide,

če ima dve tri petice,
Pa se lalko omogji,
ehe pa imamo dva, tri lazenči,
Pa nobenega po nas ni.

Fantič je na Nemško vauden,
Sam gor pa bolan leži,
chen pa posle domu posilja:
"Dekle moja, omogji se!"

Iz Domžal, zap. Arh. Juvar, pov. Am. Janežič.

49

nivo prim. 2189-99

H. št. 2189!
Glišu sem eno nilo štimo,
K sem doma na italci spav,
Meja dekla snubec imam,
Prav gvinje se omogila bo.

oh adijo, dekla moje,
Zdaj si moja vec' ne bas,
Ti se mislis omogiti,
To ne morem si odvec.

Kolikorč si mi objubovala
Iz sojo desno si roko,
Zdaj s mi pa nica ramila,
Ker ozravlo vec' ne bo.

gor in dol po his točila,
jaz sem pa pod oknom dol,
chilo je solje točila,
jaz sem pa slovo jemal.

Laj mi pravjo druge deklešč,.
Ta se dekla lokka dobi,
saj nisi ročca celga točla,
Ali modrost jo take ni.

O preimenljana gubecen,
Kaj na ona za eno noc,
Ves ig glavec sem jo spravu,
Ali ig srca jo ni moc.

Iz Domžal, zap. bl. Juhan, pov. Am. Janežič.

50 X ^{nro 5}

čoja dekla je bolana,
Prav za goščno murla bo,
če umre, naj le umre,
Saj tud jeb umare bom.

Njo bojo podcopali,
Kê, ker sonce dol si gre,
V roki bojo ji podali

eno molečo gavbražo.

čene bojo podcopali
Kê, ker sonce dol si gre,
V roki bojo mi podali
eno belo lilijo.

Iz Domžal, zap. bl. Juhan, pov. Am. Janežič.

X 57 nro. prim. 2063 - 26

K nro. 2063!
Nocoj nočoj je lep večer,
je lep večer, je lepa noc,
Linsa sije celo noc,
čekci pa zaspas ni moc.
V sredo klančka prideva,
čavriškava, zapojeva,
Vsak k sveti dekleti
Vas greva.

Zakaj pa nista mej prisla,
Dekler sem se podkonci bla,
Sem bila še
Napravljena.

nidua bi že poprej prisla,
Pa svat pri cui drugi bla,

Pa drev spet
Pojdeva.

chidva niva prišla k tebi vas,
chidva prišla vse slovo jemak,
Po rincicu ta sebudi,
Katero vse tebi dal.

Z Janžal, zap. At. Juvan, pov. Am. Janežič.

Krt.
1319!

„Vandrovček, vandrovček moj,
Kam bova vandrala midva noco?“
„Čež planinsčice, čež dolinčice,
Ljubca moja, pojd z menoj!“
„Oh, kaj bova večrjala midva noco?“
„Chalo pralice, mal solatice,
Ljubca moja
Pojd z menoj!“
„Kje bova spavala midva noco?“
Vandrovček, vandrovček moj?“
„Jor na škalici, prisui slanicci,
Ljubca moja, pojd z menoj!“

Z Janžal, zap. At. Juvan, pov. Am. Janežič.

Si xi rojstki vse, ~~53~~⁵⁴ ja te pozdravim,
Lepiga niva vse, ja te poljubim,
Sams nemoj si sams nemoj si
majci Kazali; majci Kazali;
Le ona same, Le ona sama,
Da ne zna mama, Da ne zna mama,
Rozice brala, Rozice brala,
Dragaum dala. Dragaum dela.

Poje se v Kesani pri Šempetu. Pov. Bojan Haleček.

~~54~~ Ž. dod. Knadljene 95

~~X~~ O loučanjih.
„Podelite s lošari, kaj oprasäl bave vas:
Al imate gori vi ili en bas?“
„Les moras“ mi priki, da mero bave vzel,
Bas ijušil po riki, kako bo zapel.“
„Loučaji se lici, vas dobro poznam,
P modrosti kocijici se skrivajo z vami.“
„Ti krota preseta, od ježe sim vneb,
Fant red na serda in sklusi za vjes.
Ta mladega prava gesedi, ta gre
Kje star od Adama, bo došel ga vje.
gi simel, gi lisček gi škino prav,

"Le molci fantičk, bos v rokah ure nane."

"Če vočle dobili si tička v precep,
Bo teba vstavkuji Kopriore pod rep."

"Dob imam še potok, ne bami te lovil,
Bos' videl ure krota, enkrat bos' dobil."

"Le srečno hodište vse skupaj na dom,
Pa kas naredite, jaz kupil ja bami."

Z Vrhniko, zapisala Ivana Javorinič, prepisal Andrej Prebil, dijak. Iva je pisala grdo, drugi pa tudi nina nenevga razločka med j, n, r.

55 = i. dod. p. 15

X Eua ptica je priletela,
Nanu je lepo zape-, pe-,
Pselinček ni Kapun,
Kas ni sief, das ima klin, das ima klin.

Kaj se držiš ket stara baba,
Pij, da bos' Kakor ža, ža-,
Žakej žito ino smeh (meh?)
Držiš Kakor žaba smeh, žaba smeh.

Le pijino, da bami kaj vec speli,
Da bami može bri-, bri-,
Brišev reže le brado,

Baba piše naj vodo, naj vodo.

Auge bi tudi nad glaz' pobelil,
Saj ga je močno že-, že-,
Ženske sud je mika pit,
Ali minate še polnih glav, polnih glav?

O šleva, pijem si že kot Krava,
Bos' skoraj mulil tra-, tra-,
Traunik mi je počašen,
Kotor mi trezev, je pijan, je pijan.

Če mislis, da si sam ti trezev,
Nanu bos' pa ti prato re-, re-,
Res je vse, kar & ni lag,
Boljša sta dva kot en glaz, kot en glaz.

Tako niso se naje-, najeđli,
Ta bami Kakor Konj perde-, de-,
Tele joka, žvižga Kas,
Boljši je tele Kakor gos, Kakor gos.

Se bojim, da bo teba vstati
In dati te klavi pra-, ma-,
Pravi matka ragorag,
Jez ga svoj pot pijem nad, pijem nad.

Čako seen se nakes. Kas, Kasil,
A sošed se bo ja-, ja-,
Toger Judež bil je lat,
obesil se je bil za vrat, bil za vrat.

Z Vrhinke, Kakor pjetnja! Gl. str. 94!

56

S. 7328

~~X~~ Jaz se iz dejete pojdem fantaer ka učib.
Al en šeškar nečem bili,
Čmu mu je dolkanj Kopik,
Imajo prevec pokaze
Za resti, Ko vandajo.
Tud jih v vsakem mestu
Za kunišlof barajo.

An žuidar bi lahko ratal,
Ta antverh ni ležak,
Pa seen prevelik grastel,
Ter Č me gašpotal vsak.

Žnidarji so pripravni
In cagoanga srca,
Tud zadost nesramni
Za obleko usalega.

Vse kar od mize pride,
Ne kam daleč falil,

Vsak pravi: so je ne moje,
Ko bi glik en kozel bil.

Ta skavski ni prester,
Njih delo ni ležko,
Saj iz fanta rata mojster,
Te imu dobro glavo.

Al njih delo dalj ne goira,
Konc rožnega cvetu,
Ko enkrat Kukovca ženja,
Vandajo vsi domov.

oh en skave jaz nečem bili,
So vvi zapraobljeni, po zimi in po leti
Kot puran kostijo.

Mislil seen biti en flajškar,
To so en golant mojje,
Dvarta dosti mojje
In Koraj žno srce.

Al ena sava rec jih poči:
Imajo dus Kakor pes olask,
To njih čast dolj slaci,
Ker se priduša vsak.

Za eno tele pridusiki
Slovensk am dosti ni,

Če oče kaj kupiti,
Se mora zlo rotiti.

Tri leta bi se moral učiti,
Vendar bi en fredar bil,
Teža meni ni treba storiti,
Sem rajši en žolnir.

Za enga & prefijont^(?) peka
Se jaz pojdem učiti,
Do smrti teža kraha
Si hčeriu preskrbet.

Z Urhnike, kakor prejšnji Nasodna?
~~57~~ nirs.

X kdoji možje, poslušajte,
K vasmu nici van povev,
Vsiga gospodarska varte,
Da vanu ne bo prevezel od žen.

K se bo ena aužila,
Narprva skrb nje bo le-la.
Kako bo klace bož dobila,
Sebe storila za moža.
chož pa imam to pravico,
To ne more bit skugac,

Žihet žen stolč betico,
Ko mu silo dela do klac.

Enkrat ena koda baba,
Nič boljša kakor posač,
Ne mož je bil šleva slaba,
Vzela mu je vso oblast.

Po hici je klela, rotila:
„Ti bos mojo pesem pel,
Jaz te bom drugac učila,
Dokler bos na svetu živ.“

Enkrat ga je bla vježila,
Dab ji je eno za ah,
Pavla je, se ni ženila,
chož je rekla: „orbe juk.“

Sosedu povedal teč:

„Ženo sem do serti ubov,
čew obstali ni mogoci,
Bom siromak po svetu šov.“

Losed pride k tej nesreči,
Pravi: Prav, da si jo ubov,
Kože je iškoda kje ureči,
Jaz jo bom na meh odrov.“

Začne jo paroli pri peti,
Žena začne upiti:
„Počas me boš deru.“

Vovk razpeti si, frajman zangan kitel
Ratala polem je kostka,
(?)
chož je bil tega vesel,
Le mesarja se je bala,
Da ga je le o misel ozel.

Kadar je kaj nagaјala,
Or je nad njo spet začel,
Tiko, al grem po mesarja,
Da te bo iz koje ozel.

Z Vrhunke, Kakor prejšnje.

58 3.6242

X Kok sem rada h nasi hodila,
Lepe gnante sem nosila,
Al zdaj se olacim Kok megla,
Kok de b ſe nikdar dekle ne bla.

Kok sem rada h spood hodila,
Ta velke grehe zatajila,
Al zdaj se olacim Kok megla,
Kok bi ni kolar dekle ne bla.
Dokler sem jaz ſe mlada bla,

Lepo lice sem nosila,
Zdaj sem pa nagrbana
Kot gorenjske škarujiče.

Pcerkev sem zares hodila,
Nisem ž andohijo molila,
Sem se nazař ozicala,
Te bolj po fantsih gledala.

K spovedi sem zares hodila,
Velke grehe sem sajila,
K me jih je ble povedal stran,
Kaj Paško na sodiji dan.

Zmrač sem pred ſpeglom stala,
Lepo lice ogledovala,
Nisem bala sreca Božja,
Te bolj sem se nališovala.

Zdaj pa padem na kolena
Pred Marijo Magdaleno
De b eprosila od Božja
De b ne bla zavzema.

Z Lagatca, zgp. Andr. Prebil, pov. Složnj
Hocevar. 2327?

68.

59 ^{s. 6558}
 Pujke, pujke, drobne ſicice,
 Da bo vjalu ſoučice
 Na moje drobno srčice.
 Šicice lepo pojejo,
 Brigu čašč, hvalo dajejo.
 Za vse grade in starci,
 Klere Žežus nam deli.

↑ Logatca, zap. Aut. Prebil, pov. Sl. Hočevar.

60 ^{s. 6175}

X Nobena rožja ni brez stuka,
 Nobena duša ni brez kruha,
 Brez kruha angel'skega,
 Brez pravega, živega Boga.
 Še loci duša od telesa,
 Vzem jo Žežus gon v nebesa,
 Marija, vrata nui odpri,
 Da moja duša uoter gre.

↑ Logatca, zap. Aut. Prebil, pov. Sl. Hočevar.

61 ~~61~~ ^{niv. 5. prim. 833}

Kaj b ne bila jaz vesela,
 Ko manuo v hici mojštke dve,
 Ker nui delajo, ker nui ſivajo
 Lepo novo Kikelco.

69.

Nic predolgo, nic prekratko,
 Saj zadosh velika je,
 Saj ne bau v nji plesala,
 Kerla bau ležala v nji.

Kaj b ne bila jaz vesela,
~~Ko~~ manuo v hici ſitljiva,
 Ker nui dela, ker nui ſiva
 Lepo nove ſolnice,
 Nic predolge - - - -

Kaj b ne bila jaz vesela,
 Ko manuo v hici ſitljiva,
 Ki nui dela, ki nui ubla
 Lepo novo ſtrugico,
 Nic predolgo - - - -

↑ Logatca, zap. Aut. Prebil, pov. Sl. Hočevar.

62 = s. dod. zavojine
~~Castimo vsi Boga~~ ^{XIV. Janez neponomic}

In bud svetega Janeza,
 Ker man ga je sam Bog zbral
 In man ga patrona dao.

Svet Janez karar bil,
 Lepo pridje je učiv,

Ikoj biske pride
Omečiu gresnike.

Kraljica o cerkev šla,
Janeza poslušala.
In si ga je zvolila
Za spovedniška svojega.

Kralj Vincenc zoe,
De kraljica h spovedi gre:
"Janez, povej, povej,

Kaj kraljica se spovej!"

Janez pa molči,
Prsk na nata položi;

"Raj pa se surk storim,
Kak od spovedi govorim."

Kralj se pa razpoli,
Janeza matrat pusti,

Vigli so Janeza
V reku choldavo.

Troplo je šlo v vodo,
V reku choldavo,
Druš je šla v nebo
gar h nasmilenumu Jezusu.

Z Logatca, zep. And. Prebil, pov. M. Hočevar.
Ta pesem je sploh po naen Krajskeu znana.

63 3.6237
Pršla je posta (ština) z nebem,
Da moram dat živeljene čez,
Rajtevga dat svojemu Bogu,
Nasmilenumu Jezusu.

Kak bau rajtevga deljav,
Ker sem se uvelj pokore bav,
Odlašuv zmeraj zanapsej,
oh Kaj bo z manu zdej?

Sem bio mlad, sem bio vesel,
Sem vsake soote ipas počev,
Večkrat ferkežu sem gresiv,
Pokore nisem striv.

Delaj pokoro, moj Kristjan,
Dokler je čas, dokler je dan,
Pršla bo noč, pojdeno spak
In v večnost počivat.

Z Logatca, zep. And. Prebil, pov. M. Hočevar.

64 mrs.
X, Dekle, pogled me prav!
Da t ne bo jutri žav,
Da ne bos' rekla,
Da sem te goljfaš.

"Kaj te bau glešala,

Laj sem se videla,
Ti kadar rožica,
Ljubček si moj! ""

Ljubca zaljubljena,
Ti si kob rožica,
Srca priljubljenga,
Ljubca moja.

Oh dečle, ne maraj neč,
Laj se bo zmiraj vec,
Tinka boš zibala,
Jokala se.

„če ga zibala bau,
Laj ga tečel guala bau,
Tjebe koštalo bo,
Chjene pa neč. ""

„Sinek bo v zibki spal,
Jaz bau na vohki stel,
Ti se boš jokala,
Jaz pa snejal. ""

„če se jokala bau,
Laj se gastorj ne bau,

Globake dobila bau,
Zapila jih bau. ""

Krajska, zap. J. Pečovnik v Pulju pri voja-
kikh. Dal mi jo je Andr. Prebil.

65 ~~X~~ S. 5660
Zdravica.

Le pijmo ga, le pijmo ge,
O saj ga je še vec,
Khorebiti daves leb
Ne bomo vec na soeb
Prepevali: lok, lok, lok.

Naj se lo viuce v nista speljuje,
Naj se lo viuce v nista spelja,
Laj zauj J. lahko še da.

Le vaudrej, le vaudrej
Ta glazek naprej.
Od enga sosesla do drugga naprej!
Le vino ven, vino ven, vino ven!

Naj se lo viuce v ljubco speljuje,
Naj se speljuje, naj se spelja!

Krajska, zap. J. Pečovnik. Dal Prebil.

X Ko urea tri odbije,
Le mi ure veseli, mrs. parim 1296 - 316
Moj ljubček k meni pride,
Le mu tablica svetli.

Moj ljubček je prijezdu
Konjiča belega,
Na okno je potkao:
„Oh ljubca, si doma?“

„Le idi gor po gauki,
Na okni najdeš ključ,
Le že njam si gor odkleni,
Jaz bom prizgala tuc.““

Ko uster v hišo stopi,
Pogleda me bistro,
Il jaz mu greu nasproti,
Ker podam desno roko.

„Le en mav se dol uvedi
Na mojo desno stran,
Ta kos' mi mav povedam,
Kaj je vojaški stan.““

Čez hribe in doline
Povedal bi ti rad,
Da bi za gvozno vedru,

65a

Da sem svoj ljubček jaz.“

„Edaj kos za gozno vedru,
Da si moj ljubček san,
Da pri celuh rogoncetu
Družga ne poznam.“

Jaz moj malo delo,(?)
Konjička osseglaui,
Na mojih malih prsih
Žlezen quer imam.

So rožce razvellenie,
Jaz puseljek dobitu,
Da lahko si zaponomim
Ov ljubice spomin.

Krajiška, zap. J. Pečevnik, Dal mi jo je Prel.

66 mrs. parim 2215 - 25

Inoc', ko sem pri ljube bil,
Lepo sem jo podreil:

Le ne očeni se, Kit. 2215!
Le pocakaj me,
Saj prideu jaz posle.

Dekle nič ni marala,
Pa se je očenila,

A zdaj je ozujena,
Pa je žalostna,
Jaz pa edik fant vesov.

Pričel bo poginski čas,
To je pac žalostna glas,
Bos mogla zgodaj ustati
In sinka previjat
In gabi dolgčas prodejat.

Pričel bo polekui čas,
To je pac vesov glas,
Kukovca bo kukala,
Ti bos se gubca jokala,
Jaz pa fantič se sucjal.

Dokler si še mlada bla,
Si moja gubca bla,
Pa odzaj nikdar vec
chidva ne bora vec,
Moja gubca ne bos vec.

Kraujska, zep. Pečenik, del Prelil.

67 m.v.

Plan so mi rekli
Farovška kuharca,
Letos mi pravjo
Farovška kuharca.

Kam pa so pride,
Kam so gre, kam so gre,
da me ne morejo
videt vec gurje.

Plan so mi rekli
Gubica, gubica,
Letos pa pravjo,
da sem kurbica, kurbica.

Plan je dela, dela
Pišunka, pišunka,
Letos pa teče
Zibalka, zibalka.

Plan si rekla:

glih z menoj glih z menoj, da si res gubica, gubica,
Letos pa pravjo, da je Letos pa vidiš,
Francej moj, Francej moj, da si res kuharca, kuhar-

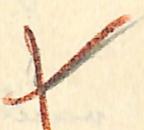
ca.

Plan si mi rekla:

Nester pojdi, nester pojdi, Spavala, spavala,
Letos pa pravjo: Letos pa kova
Zunaj stoj, zunaj stoj! Zibala, zibala.

Kraujska, zep. Pečenik, del Prelil.

68 s. 7011

Kasarino bami zapustil,
Na dolci se bami podal,
Domna bami gubco gubil,
Slavko pri nji gaspal.
Na vahk so dolge uce,

Težko jih je prestal,
Domu dekle žaluje,
Kjer mora samu spati.

Res dolge so tri leta
V tem vojaškem stanu,
Ko bani jih jaz osluzil,
Bani prisel k sebi tam.

Potem pa, gubca droga,
Blo bo vse drugac,
Ležala bova skupaj,
In jaz bsem bil breg blac.

Pa bova skupaj spala
Celo, celo noč

In skupaj se pribiskala,
Da bo kar srce vroč.

Kraujska, zap. Pečenik, del Prebil.

moj.
prem. 819

69

Kat. 819! Moj fantič ji na Tirolsko vaudral,
Ždaj pa gor bolan leži.

Pa pošte mi nazaj posilja,
Da naj mu jaz zdravila danc.

Pa ga bolezni so zdravila,
Že gubec jih pa ni.

Tirolka ti je ſopek dela,
Pa naj ti ſe zdravila da.
Kraujska, zap. Pečenik, del Prebil.

Proti verz vsake kitice se trikrat ponasišja.

40 s.7062

X Ljubi očka vi,
Vas kaj srce boli,
Ker vas sinček mali
Tam na vahk stoji?

Ljuba manca vi,
Vas kaj srce boli,
Ker vas ljubi sinček mali
V ipital bolan leži,
Ker vas ljubi sinček mali
Tam na vahk stoji?

Kraujska, zap. Pečenik,
dal Prebil.

Ljubi bratec ti,
Te kaj srce boli,
Ker soj ljubi bratec
V ipital --- itd. (Kakor v mejoji; strof.)
Ljuba sestra --- itd. (Kot o mejoji; strof.)
Ljuba gubca ti
Te kaj srce boli
Ker soj ljubček gal --- itd.

✓ 5.6987
V ljubljansu pridev ſiž goro,
od dana jenjega je ſlovo
od svoje ljube ţalostne
od svoje mame preščine.

V košarcu pridev ſe vesel,
Potem ſem jokati zacél.
Razkrjam svojo obliko preč,
Pripadem do ta soldaški meč.

Prička pa je tam večji,
oh, meni pa volje v oči,
Pa pred karm (ko bemi) pusti na ravnino
Bomi tebi, ljubca, veden dar. *zjavi,*

Krajuška, zap. Pečenik, del Prebil.

✓ 5.6868

Preluba ponlad zelenja,
Kako si lepo razvjetrena,
Brž ko se narodis,
mlade fantje ţalosti.

Ko drevje že ozelenjuje,
mladins fantam napoveduje,
Naj bo bogat al sromash,
Da mora biti vrak soldat.

Ko se devje osahnuje,
mladins fantam napoveduje
Vse vte mogel zapustit

X

In svoj soldaški stan storit.

Proti gradu suo se peljal,
od očeta ſlovo jenjal,
od očetov, matere,
od svoje ljube zalublene.

Srčna krajuška ti dežela,
Kako si luſtna in vesela,
Tukaj ſem se narodil,

Ta bog ve, kje bami surab storil.

Krajuška, zap. Pečenik, del Prebil.

✓ 72 5.6815

X ţalostni so časi bli,
Povelje cesarsko so stori,
Da fantje ceglic vsak obli,
Če glich se ipota in smejš.
Chalo teško mi je za prestati,
V sup Kraje se podat,
Povabljeni suo goščiu vse,
Nedolžno kri prelivati.

Sreč je obupalo,
od ţalosti zastajalo,
Zapustil bom prijatelje,
Bom sel iz dežele itajerske.

82.

Pozabl bau na uze reči,
 Ker za ponagali več mi,
 Ker fantič egleč seu dobil,
 Povejče cesarsko bau storil.

Gjubca, ne žaluji prevec,
 Laj fantov dugih je še vec,
 Podel se bau jaz daleč preč,
 Ne boš me videla gjubca več.

Zlat prestan si podala bau,
 Da zvesta si ostala bau,
 Pa prestan bo spomini ga te,
 Da fantič spomini se na me.

Kranjska, zap. Pečevnik, dal Prebil.

X a 79 ^{m.v.s. prim. 7007}
 Obladi so rumeni, gl. str. 5!
 Oh kaj rumenijo?

[: Da si se mladi fanti
 K soldatam pridejo.:]

En kosec ^b koso brasi m.v.s.

Na zelenem travniku,
 [En fant pa eno deske ljubi
 Na mehki poseljici.]

Na vahk so dolge ^{m.v.s. prim. 7911} urce,
 Šežko jih je prestak,

83.

[: Domu deske žaluje,
 Ker mura same spet.]

Kranjska, zap. Pečevnik, dal Prebil.

74 X ^{m.v.s.}
 prim. 1946-53

Moj očka so mi rekli: Kit. 1946!
 "Ožen se moj sin!"

Tidiram, tidiram, tidiram!
 Tani gori na planinci
 Ožen se moj sin!"

Kako se bau oženi,
 K nobene ne poznau,
 Tidiram, tidiram, tidiram!
 Tani gori na planinci
 Nobene ne poznau.

Če eno ulato ozameni,
 Chi jo satje vkradejo,
 Tidiram, tidram, tidram!
 Tani gori na planinci
 chi jo satje vkradejo.

Če eno debelo ozameni,
 Chi spela treba mi,
 Tidiram, tidram, tidram!
 Tani gori na planinci
 chi spela treba mi.

Kranjska, zap. Pečevnik,
 dal Prebil.

84.

X Prav fričes je jutro 5.7.2022
 Poulnadanskega dne,
 Se moj fanteč sprehaja
 Čež zeleni trave,
 In lepo prepuna,
 Si krakek čas dela,
 Ker mora on biti soldat.

Lam na zelenem
 Kribičku stoji,
 Pa ž belim facolčkom
 Si briše solze
 Zaradi nedolžnih gredi,
 Ki so uoceni karajžui,
 Da tudi srčni.

Bom marširal čež kribičk,
 Čež kribičk jen slav,
 Da nazaj se oziral
 Na Krajuško to stran.
 Bo vetrok popihal,
 Neglice sesignal,
 Se bo fanteč pri meni
 Prav slavko naspal.

Krajuška, zap. Šečovnik, dal Prebil.

74 A

85.

X 75
 Kaj, kaj, kaj
 Jaz sebi dan,
 Da bi te gabil sam,
 Da bi te gabil sam?
 Kaj, kaj, kaj
 Jaz sebi dan,
 Da bi te gabil sam
 Vsaki dan?

vers.
 prim. 1343,4

Nec, nec, nec
 Ti meni ne dej,
 Lamu le pridi kaj!
 Lamu le pridi kaj!
 Nec, nec, nec
 Ti meni ne dej,
 Lamu le pridi kaj
 Vsaki dan!

Prec, prec, prec
 Se mi gober,
 Ti grdi srakoper,
 Ti grdi srakoper!
 Prec, prec, prec
 Se mi gober,
 Ti grdi srakoper!

z Šiške, pov. Bojan Holcík; za vsako klicico
 se pojde jodlava Trililičjom!

76 Lepa je ženlja, Gospodov je vod,
 Človek na vsaki stopnji je surš.
 Nič se, o človek, ne boj,
 Lej gre angel s lebjo,
 On se varuje z nevidno roko.
 Nekdo se od jene deklina povev.
 Zdrava od doma gre,
 Trsta za to ne vej,
 Če jo surš vodi, počakala bo.
 Čju traj od doma gre,
 Vzela je od manice pove lepo slovo,
 Kilo še zgovori: Kje si pa bratec ti,
 Kok se ti še pri vojakih godi?
 Očka prestraci
 Rav bi posragali,
 Ali predraga že v grobu leži.
 Iz Šenk Viola pri Žaličini, povedala Marija

Zagorjan, ki pa ne puški, da bi prislo njen
 imen v javnost. Recem se poje pri verlicih.

77 mrs. prim 773
 Izvesta deklica. (K 773.)

Dekle v zelenemu gartelju rože nabirala,
 Daleč okol, ogirala,
 Daleč okol,
 Po ravnom polju,

Če skoraj fantič misi bo.
 Po cest' prijava en mlad soldat,
 Ne kaj bi jo vprašav nad:
 "Oj dobro junke, junfrana,
 Mi boš kaj dela pušelca?"
 "Jest sem že dela pušelc lep,
 Ko sem bila stara šestnajst let,
 koj fantič je na vojsko šel,
 Ne veum, je živ, al' je umrli."
 "Jest sem pa zraven star,
 Ko je svoj fantič glavco slav,
 Negov Klobuček sem pobran,
 Sam seb' sem ga na glavco slav."
 "Oj sedem let ga čakam že,
 Še sedem ga bom čakala,
 Če ga dačas nazaj ne bo,
 Bom začeta dekle v klešter ſla."

Iz Toplice pri Novem mestu, povedala dka Kad
 prejšnjo pod stinu nogajev.

78 mrs.
 Xgori na tem krikčku
 Era cerkev skozi,
 Ko not in cerkev pridev,
 che nre zabolli.
 Oj, ke so moja manica,

X' so lani takaj bli,
Oh zdaj pa že počivajo
U grobu hladnemu,
Mleški mir učivajo
Pri gribmu Jezusu.

Z Čateža pri Trebujuem, pov. ista pod istim pogojem. Pesem se pojed pri mrljicah, in se naštevajo potem mal očka, bratci, sestra, prijatelji, znanci in "Kao kdo boče."

49

5.6719

X' goi na hribčku
Ena cerkev stoji,
Kakor nevesta se modro dži.
Cerkva zmalana,
Lepo ocirana,
To je podoba gares,
De je Marija z nebes.

Cerkev pa boče krov svake imel,
Kakor najlubši so ji delala naček,
Ona jih pa radla imu,
De juv soj Krauel da,
De b' ga nosile vesel'ga srca.
Pela netko ženska ov motronoga na Čatežki
govi, povedala mi jo je ista kot prešnjé. Poje se
na bojnih potih, naštevajo se petem fantje,
mojte, žene in otroci.

80

Ni ga lepičega svetnika = §. dud. pravilne XIV.
Xoker Janez za Krestnika, Janez kostnik 8
danes na danasni dan
Je lub' svet' Janez imenovan
Svet Janez je žu v pušano,
Žimnat govant je imu za opravo,
Tamu je živo došli let,
Je Kremine imu za jed.
Po celnu svet' so govorili,
De bojo Janeza vmarili,
So ga lepli, gajžlali,
In on je zdihnil prav srčno.
Z Čateža pri Trebujuem, pov. ista pod istim
pogojem. Poje se pri mrljicah.

61

X' "Kaj za 'nega vrage ti pelas,
De tok prekleusko ropotas?"
"Jest pelam 'no tako zvier,
K' rovoč Kakor sam budier."
Zapiranu, zamazana
Le ven se je prikazala.
O predragi, kod se klatis,
De se K meni nč ne aglasos.
U jesenski dolgi noči
Čakala sem te do polnoči.
Z Velike loke pri Trebujuem, pov. ista.

za vokali vugrine verzije
se prispevka. Tukij!

82 X it. 657!

m.v.S. prim 657-72

Stoji, stoji ravno polje,
Po ravnom polju en fantec gre.
Marija ga je nrečala,
Prijezno ga je vprasala:
„Kod si bodo, ke si bio,
De s' tak' korajzen in vesel?“
„Sam sem bodo, sam sem bio,
Ker sem pri sveti Marii bio,
Sam sem videl Ježusa,
Njegovo mater žalostno.
Sam sem videl pet krvavih ran,
It' je Ježus zbošen v desno stran.“

Ž Kleine loke pri Trebujem, pov. ista.

— **83** m.v.S. prim 433-5

Stoji, stoji trbiček skrnjan,
Jor je 'na lepa raván,
Stoji, stoji suho devo,
Že sedem let zelen ni blo.
Pod njim je bladna enica,
Marija ziblje Ježusa,
Srebrna zibka, glat lečaj,
Not se ziblje Ježus sam.

Ž Kleine loke pri Trebujem, pov. ista v gnezdi
A prejšnjo pesnijo.

X

84 X

Po cel'mu mestu že vse spi, š. 6431
Samo pri zalarju luč gori.
Kaj pa tam delajo?
La Ježusa križ narejajo.
Križaj ga, križaj ga
Vsniženega Ježusa!

Po cel'mu mestu že vse spi,
Samo pri zalarju luč gori.
Kaj pa tam delajo?
La Ježusa štrike narejajo.
Križaj ga, križaj ga
Vsniženega Ježusa!

Po cel'mu mestu že vse spi,
Samo pri Košču luč gori.
Kaj pa tam delajo?
La Ježusa. *žble narejajo.
Križaj ga, križaj ga
Vsniženega Ježusa.

Ž Kleine loke pri Trebujem, pov. Marija
Zagojen pov. istin pogojem.

85. pris. 133 - 6
85. Mlencice, al' si dama?

Prines mi vnuca sladkiga!" X

Ta prvi glazek je nali,

Mlencici ga je napil:

"Pozdravil bom Mlencico,
Majo pro nevestico."

Na okrog se je zasukala,
grdo ga je pogledala.

Ta drugi glazek je nali,
Mlencici ga je napil:

"Pozdravil bom Mlencico,
kojo pro nevestico."

Na okrog se je zasukala,
grdo ga je zasinfala:

"Jast inam savzenka devet,
Al' jenim inam pa esemnajsk,
Vzamem jenga drugega,
Pa ne lekè cigajnaryja."

Ta treki glazek je nali,
Mlencici ga je napil:

"Pozdravil bom Mlencico,
kojo pro nevestico."

Na okrog se je zasukala,
Slavko se je zasmejala:

"Dajte mi platna metre tri,
Da si bom nardila na vhee tri.

Enó za moko, enó za vien,
Enó pa za sa sub' meso."

"Preh si po gank ſpereralo,

Ždaj boš po gmajuci vajnala (= vandala).

Čež let' in dan nezj prišla,
Privesla je ozgana črniga.

Iz Domžal, povedala Malka Dejak.

86. — pris.

X Kjer bistra voda teje,
Kjer deklo pere gromad,
Ko fantič meni' pričče,
Korajžen kaf soldat.

Le, deklo, pojdi sem,

Jast nekaj ti povem.

Če hoces moja biki,

Te vzamem to jesen."

Le nimam petnajst let,

Ne sumem še fanta imet',

Fantič mal' počaki,

če hoces meni' imet.'

Iz Domžal, povedala ekalka Dejak. Pesni
je, kakor je pravila, še vec, a ona je ni zvala.

86a m.v.s.
Tako mo se sneja-, -ja-, -jili,
Da bi se knala vni posca-, -ma-,
Srakoper je lepi tici,
Tina perje, poje nici.

Tako mo se sneja-, -ja-, -jili,
Da bi se knala vni posca-, -sca-,
Scagov žudež je Škarjek,
Počezel je vsem luncem pot.

Z Šiške, pov. Franc Kralj:

87 m.v.s.
^{zem. dod. abd. l. 105}
X Sem jo pjetov okol' potoka,
Sem jo pratiov, al' rada joka,
Vona je djala, se je snejala,
Vona b' rada moja bla.

Sem jo pjetov okol' svejaka,
Sem jo pratiov, ič s' vidla zjaka (jaka?),
Vona je djala, se je snejala,
Vona b' rada moja bla.

Sem jo pjetov okol' tice,
Sem jo pratiov, al' rada piše,
Vona djala, se je snejala,
Vona b' rada moja bla.

Z gornje Slione nad Vaciom pri Lidijs, zapisal
Valentin Kovac.

X oh kej bani počeo,
Zakaj sem jo vzeo?
Sem ji reku jet ukurb,
Je šla pa okol vogla tulb.

oh kej bani počeo,
Zakaj sem jo vzeo?
Sem ji reku jet živiv' krast,
Je šla pa sosedam krast.

oh kej bani počeo,
Zakaj sem jo vzeo?
Sem ji reku jet živiv' dat jesh,
Je šla pa kē u jash' sek.

oh kej bani počeo,
Zakaj sem jo vzeo?
Sem ji reku južno hubek,
Je šla pa na vohreb se sukab.

Z gornje Slione nad Vaciom pri Lidijs, zapis.

Valentin Kovac. s. 8419
88

X Jet man pa no pridus ženko,
Pridus ženko knetovisko,
Jet sem že po his' pomedu,
Ona je ležala je.

96.

Jest man pa no pridus ženku,
 Pridus ženku knetavido,
 Jest sem že Kasilo skuhov,
 Ona je ležala še.

Jest ---

Pridus ---

Jest sem že Kravce ponigan,
 Ona ---

Jest ---

Pridus ---

Jest sem že sveté napasu,
 Ona ---

Jest ----

Pridus ---

Jest sem že goant pojecku,
 Ona ---

Ž goranje Slione nad Vrčami pri Litiji,
 zap. Valentin Kovac.

~~X~~ ⁸⁹ mrs.
 Lorenček.

oj Vorancěk moj,
 Prav lepo mi zapoj,
 Kape mas' z gobę,
 Ž take fine robe.

97.

oj Vorancěk moj,
 Prav lepo mi zapoj!

Irajco mas' z vovne,
 Jo vsakto jutro koone,
 oj Vorancěk moj,
 Prav lepo mi zapoj!

Hlarič mas' z Ludmika,
 Jek vsakto jutro flička,
 oj Vorancěk moj,
 Prav lepo mi zapoj!

Sukho mas' z mreže,
 Jo vsakto jutro veže,
 oj Vorancěk moj,
 Prav lepo mi zapoj!

Čolje mas' bez podplatek,
 Vsak dnek j' nim uslatok,
 oj Vorancěk moj,
 Prav lepo mi zapoj!

Ž goranje Slione nad Vrčami pri Litiji,
 zap. Valentin Kovac.

98.

~~X~~ oh Kāšna so li,
Ho 'n žakol smeti,
Pa oh Kāšna ſe bos,
K' ſe omogila li bos.

~~X~~ ² moja djekle je taka
Hot jans nebo,
Pa oh taciga deklica
Na svet' ſe mi b'lo.
³ ma skravjane leſke,
Ja īne oči,
Pa zelublens gleda,
Na smeh ſe drži.
⁴ Pa myja je gori Ko ſoja,
Pri muoj' ſe prav sladko zaspi,
Moja ina židane katre,
Šoja ſe plasnastih ne.

moja ina pernalo pojstvo,
Šoja na slani ci leži,
Pa muoja je lepsi Ko ſoja,
Pri muoj' ſe prav sladko zaspi.
Z Gornje Slione nad Vaciui pri Likiji,
zep. Valentin Kovac.

~~X~~ ⁹⁰ nivs.
Oj, kej pa za tiske fante bo,
K' nadsojne dekleta zapeljnjajo?

89a

99. goreč, goreč, gorela že bos,
Z veličana nikdar ne bos.

oj, kej pa za tiske dekleta bo,
K' nadsojne fante zapeljnjajo?
goreč, ---

oj, kej pa za tiske birke bo,
K' vado med vince mesajo?
goreč, ---

oj, kej pa za tiske kelnarce bo,
K' vado med vincam predajajo?
goreč, ---

oj, kej pa za tiske ūšlarje bo,
K' preveliko lava jeniljo?
goreč, ---

Z Gornje Slione nad Vaciui pri Likiji,
zep. Valentin Kovac.

~~X~~ ⁹¹ nivs. prim 910-4
Fantje igrajo za dekleta. (910.)
Kirje fantje ſpijajo
Z eno mlado kelnarco,
Lej jo, lej jo, o!
Mlajši jo priſpijal bo,
Ker on najbolj plesat zna,
Lej jo, lej jo, o!
Prisel je en staro mož,
Dečka, li pa moja bos.
Lej jo, lej jo, o!

Deiva so zaslila,
Le je nito zdrobla,
Lej jo, lej jo, o!

Delenjska, zap. neznan, dal nni jo je Bojan
Koleček.

K 1592!

92

ni v. g. min

„Delaj, delaj, ljube, piselček,
Ža so rajo žalostec!“

1592-620

„Sej t'ga bolen marebila
Ž rožmarinca nemškega.

Nekaj drugga ones devila,
Dva rudečka angelčka (= nagelčka!)“

Pojmo, pojmo, fantje, devi
Vsak k svojmu dekletu v vas.

Kej nni nica v vas boški,
K moje ljube dana nni.

Delenjska, zap. neznan, dal Koleček.
Proi vsej se posred posovi.

K 1612!

ni v. g. min 1612-7

93

„Kej ti, ljube, takaj delas
V zelenem vrsti.“

„Al ne ves, da razče pleven,
Da si řepk marebil?“

Šopet si baci marebila
Ž rožmarinca nemškega.

Nekaj drugga ones devila
Dva rudečka angelčka (= nagelčka!)
I črno žido ga baci ovila.
In s solzami frišla.

Za Klobuk je baci prispela
Ž eno zlato Knofenco.

Če se bjo ljubje upraseli:
Kdo t'je ta pušča del?“

„Dala nni ga je moja ljube,
čeja ljube za ljubljena.“

Delenjska, zap. neznan, dal Koleček.

Proi širje z logi s osaki Kitici se posove.

94

Kostela si me kaj,

Se rjivo inam,
Se to baci prodal --

O raji si me je

Se snogeb inam,
Se to baci prodal --

Kostala kaj.

Se nograd inam zdes,
Se tega baci prodal,
Da baci krepil

ljubci vinca en bodel.

Se blage inam,
Se te baci prodal --

Delenjska, zap. neznan, dal Koleček.

gl. str. 29!

X 95

Pa ribcam dobro gre,
Ker žeje ne trpe,
Pa pijesò vodo
In nje ne zapijo.
Pa vodka se skali,
In ribcam žalek ški,
Tolku se jini sece
Sreča kladi.

= §. dod. pište 80 in 92

Bo prislo takrat snok,
Kož brauček bo zapsok,
Kož glazek pa na stran,
Bom v zemljo zakajpan.
Ne bom več nina pil,
Bom v črni zemlji gnil,
Tolku si bom sece
Sreča kladi.

Dolenjska, zap. neznan, dal Holecsek.

- 96

oj fantic, jaz sem zveolla,
Da s' ti ta več šipilave,
Jaz ges' ke le k sosedu,
Zašpilaš, ker imas.
oh Kalkokrat si vroc,
Ker šipilaš celo noč,
Ne daš popred poškoja,
Da so vci duarci proc.

jaz bom šel sam do manuce,
Bom prisil prav lepo,

K' je dekkle pri mojmu secu,
Ne greu, popred domov,
Oh manica manica vi,
Chi daste vaid hici,
Da ne bo pri mojmu secu
Grevelike žalosti.

Ti dekkle ne verjamem,
če kdo ti kaj pove,
Le ti ker meni ogamem,
Da tež cejli soet ne zoe.
Oh saj le inam rad,
Bom kupil prostau glab,
Lancu da mi objubis,
Da pojsem s tabo spat.

Ti dekkle nevarljiv,
chi tako govoris.

Dolenjska zap. neznan, dal Holecsek. Pesni uvo-
ra pa ře' nekoj biki, a po zadnjih dveh verzih
se zame "govor ob priliku vesele družbe."

— §. 6033

X 97 moja stara se grlo drži, drži, drži,
Kot kleče nad manu krešci, krešci, krešci,
Fantje bodimo dobre volje,
Dikler nas baba ne Kolje
Saj sem ledeli in frej in frej in frej.

Dolenjska, zap. neznan, dal Holecsek.

108. *naj*

§. 5792

~~Ni kolar ne bami pozabil
čista svojega,
Ker me je velenj valil:
Sin! piti pejva ga!~~

Na visoke gore,
Kjer so viniske trte,
Kjer slavko vince vase
Za nas te fejn možé.

Le piše ga vesi z mano,
Vsak zgrabi za bokav,

Dolenjska, zap. neznan, del Holecék. Kakšek v ori-
ginalu, tako tukaj.

in v. ř. psalm 2629

a **99** ~~X~~

O ljubca, pogledaj,
Saj prava dobit,
Rad ojem in delam,
Se mi delal' ne boj'

b in v. ř. psalm 3026
Brez belga papirja,
Brez tinte črne
Žapisal sem ljubca
V svoje srce.

c in v. ř.
Evo sposo bami kupil
Ža ženo svojo,

Da grlo zavežem,
Da klela me bo.

d in v. ř. psalm 2697
Kak budem ljubila,
če srček boli,
Ker ljubček moj prvi
Pozabljem se mi.

98 Tam bami povedao and
Ki jo je en starček dajo.

En starček je bio,
K' je viseče rad piv,
en glazek je spoznil,
je dugza naliiv.
Še je reku taku,
K' je glazek način.
Naj teče, naj teče,
Da se bo vidlu dnu.

Dolenjska, zap. neznan, dels Holecék. Kakšek v ori-

ginalu, tukaj.

in v. ř. psalm 2523

V Ne manam za glahlo,
Ža dugje gredi,
Le listega slajte,
K' pri sreču leži.

f in v. ř. psalm 8548,9
Prejubi svet Lenart,
Kako si pac svet,
čas ničkanu faro,
Pa dosli dekklet.

Kopati ^g in v. ř. psalm 2465
ne morem,
orati ne znam,
Dekleta bi bil,
Ali to me je znam.
Ni draria, ^h in v. ř. psalm 3679
ni znamca,
Da b' plačal za me,
Bam veselar le rajal
do belega dne.

105. Dolenjske, zap. neznan, del Holecék.

— §. dod. psalm 29

100 ~~X~~ Dolenjska zdravica.

Prijashi, zdej vesel bodimo,
Težave skrbi pozabimo,
Najlepši je dan
Ža dolensko stran,
Čast Bogu za to rečimo!

Le primi, bratec, kupico v ročico
In trdi z namu dolensko pravico,
čisto ga izpij,
Pa naprej nalij,
Saj imas modro glavico.

Zap. neznan, del Holecék.

101 — §. 5823
Majolka.

X Majolka, budi pozdraslena,
Ker z vincam si prepraslena.
chajolka, majolka } se paude.
chajol-, majolčica

Le primi jo za roč,
Naj teče dekkler loč,
chajolka ---

chajolka, Kaj si strila,

106.

Da si nas nəpojila?
ekajolka ---

Zdaj se si poslovimo,
Da panek ne zgubimo.
ekajolka ---

Če Bog da, spet veseli
Se večkrat bomo peli:
ekajolka ---

Dolenjska, zgp. neznan, dal Koleček.

5.6959 102

✓ Tri fari zvonovi prav nito pojo,
Ker jemljejo ljubce od fantov slovo,
Jemljejo slovo, da nikoli tako,
Najoj jih nikdar več ne bo.

✓ Kosarci nem pičel korajžen, vesel,
Sem puško zagledal, nem jokab zacel,
Oj vinček si moj, nikar ne žaluji,
Z veseljem zavrstaj, zepoj!

Gostars jaz ludil na vojško bami dan,
Gostars jaz ludil ob glavo bami dan,
O Jezus li moj, te prosim lepo,
V temi mi dnia v nebo!

✓ Vinček moj, vinček moj, dokler bami živ,
Bod to moj, jaz sem tvoj; / Dolenjska, zgp. neznan,
Vinček bami pil pa (3krat), dal Koleček.

103 5.6022

